

اثر قرص پردنیزولون بر میزان تورم و مصرف قرص های ضد درد پس از جراحی دندان های عقل نهفته

*دکتر منصور خراسانی

The effect of prednisolone pill on swelling and taking of analgesic tablets after surgery of impacted wisdom teeth

M.Khorasani

Abstract

Background: Impaction of wisdom teeth is accompanied with some complications. Because of fear, anxiety and the complications after surgery, patients avoid surgery.

Objective: To evaluate oral pill prednisolone effects on decreasing swelling and number of analgesic tablets used after surgical removal of the impacted wisdom teeth of mandible.

Methods: Through a double blind clinical trial in Qazvin faculty of dentistry (1997), 16 patients (2 women, 14 men) with symmetric impacted wisdom teeth of mandible were selected. In one side, the surgery was done by using of prednisolone 50 mg 12 hours before and 12 hours after surgery and in the other side, by using of multivitamin 50 mg as placebo under the same conditions and then two sides were compared and analyzed statistically about swelling and used analgesic tablets.

Findings: Prednisolone caused 56.8% , 58.7% and 39.4% reduction in swelling during the first, third and seventh day, respectively. In the study side, maximum swelling was noticed on the firstday and minimum on the seventh day after the surgery. In general, prednisolone resulted in 52.6% reduction in face swelling. On both sides, there were significant correlation between number of analgesic tablets used during the first seven days and duration of the surgery. This study showed that any increase in the surgery duration may result in an increase in the number of analgesic tablets used during the first seven days, in addition, a significant correlation was realized between the intensity of pain after the surgery and the surgery duration. More over, number of analgesic tablets in study side during the first seven days was less than control side.

Conclusion: Use of oral prednisolone, decreases swelling and number of used analgesic tablets.

Key words: Prednisolone, Impacted Wisdom Tooth, Swelling, Analgesic Tablet

چکیده

زمینه : گاهی نهفتگی دندان های عقل با عوارضی همراه است، ولی بیماران به دلیل ترس و عوارض پس از جراحی از انجام جراحی اجتناب می کنند.

هدف : مطالعه به منظور تعیین اثر قرص خوارکی پردنیزولون بر میزان تورم و قرص های ضد درد مصرفی پس از جراحی دندان های عقل نهفته فک پایین انجام شد.

مواد و روش ها : این کارآزمایی بالینی دو سو کور در سال ۱۳۷۶ در بخش جراحی فک و صورت دانشکده دندان پزشکی شهید بابایی قزوین انجام شد. ۱۶ بیمار (۲ زن و ۱۴ مرد) با دندان های عقل نهفته قرینه دو طرفه فک پایین انتخاب شدند. در یک سمت جراحی با استفاده از قرص پردنیزولون ۵۰ میلی گرم ۱۲ ساعت قبل و ۱۲ ساعت پس از جراحی و در سمت دیگر با استفاده از قرص های مولتی ویتمین به عنوان دارونما با همان شرایط انجام شد و دو سمت به لحاظ تورم و تعداد قرص های ضد درد مصرفی مورد مقایسه قرار گرفت.

یافته ها : پردنیزولون باعث کاهش ۵۶/۸٪ تورم در روز اول، ۵۸/۷٪ در روز سوم و ۳۹/۴٪ در روز هفتم شد. در هر دو طرف، بیشترین مقدار تورم در روز اول و کمترین مقدار آن در روز هفتم پس از عمل بود. در کل پردنیزولون باعث کاهش ۵۲/۶٪ از تورم صورت شد. در هر دو سمت بین تعداد قرص های ضد درد مصرفی تا روز هفتم و مدت زمان کار جراحی، ارتباط معنی داری وجود داشت. در این مطالعه افزایش زمان جراحی باعث افزایش تعداد قرص های ضد درد مصرفی تا روز هفتم شد و بین شدت درد پس از جراحی و افزایش زمان عمل جراحی در هر دو سمت ارتباط معنی دار وجود داشت. تعداد قرص های ضد درد مصرفی تا روز هفتم در سمت آزمایش کمتر از سمت شاهد بود.

نتیجه گیری : استفاده از پردنیزولون خوارکی به طور آشکاری باعث کاهش تورم و مصرف قرص های ضد درد مصرفی پس از جراحی دندان می شود.

کلید واژه ها : پردنیزولون، دندان عقل نهفته، تورم، قرص ضد درد

۱ مقدمه :

این مطالعه با هدف تعیین اثر پردنیزولون بر میزان تورم و مصرف قرص های ضد درد پس از جراحی دندان های عقل نهفته فک پایین انجام شد.

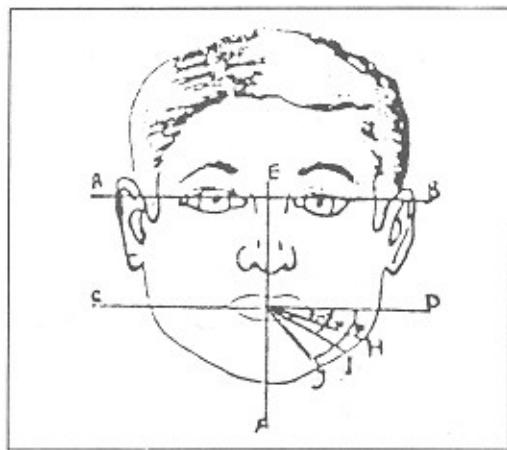
۲ مواد و روش ها :

این کارآزمایی بالینی دوسوکور بر روی ۱۶ بیمار (۲ زن با متوسط سنی ۱۹ سال و ۱۴ مرد با متوسط سنی ۲۱ سال) که از نظر سیستمیک سالم بودند، در بخش جراحی دهان، فک و صورت دانشکده دندان پزشکی شهید بابایی قزوین در سال ۱۳۷۶ انجام شد. بیماران بر اساس رادیوگرافی پانورکس و پری اپیکال دارای دندان های نهفته دو طرفه تقریباً قرینه در فک پایین بودند. از تمام بیماران قبل از عمل رضایت نامه گرفته شد و هر بیماری که سابقه مصرف آسپرین و دیگر داروهای NSAIDS (طی دو هفته گذشته) یا کورتیکوستروئیدها (به صورت طولانی مدت) و یا سابقه ای از بیماری هایی با منوعیت مصرف کورتیکوستروئید داشت، از مطالعه خارج شد. تمام جراحی ها تحت بی حسی موضعی با لیدوکائین ۲ درصد (حاوی آدنالین $\frac{1}{100000}$) به تعداد سه کار پول انجام شد. تمام جراحی ها در محدوده زمانی خاص (حدود ساعت ۹ الی ۱۱) انجام شد. در سمت مورد آزمایش از قرص های پردنیزولون ۵۰ میلی گرم خوارکی، یک عدد ۱۲ ساعت قبل و یک عدد ۱۲ ساعت بعد از جراحی استفاده شد. در جراحی طرف شاهد از قرص های مولتی ویتامین ۵۰ میلی گرم خوارکی به عنوان دارونما یک عدد ۱۲ ساعت قبل و یک عدد ۱۲ ساعت بعد از جراحی استفاده شد.

لازم به ذکر است که ترکیب مولتی ویتامین در روند کاهش درد و تورم تأثیری ندارد.^(۳) به تمام بیماران ۶ عدد قرص ایبوپروفن ۴۰۰ میلی گرم در هر دو جراحی

شیوع نهفتگی دندان های عقل فک پایین ۲۰ تا ۳۰ درصد است.^(۴) این دندان ها به علت های مختلف در فک نهفته باقی می مانند و این نهفتگی به ایجاد عوارضی از جمله دردهای گنگ سر و صورت، کیست، تومورهای خوش خیم و بدخیم، التهاب بافت های مجاور دندان، آسیب به دندان های مجاور (پوسیدگی و مشکلات پریودنتال) منجر می شود. لذا ایجاب می کند که این دندان ها پس از گذشت زمان رویش، در صورت نهفته ماندن، جراحی و خارج شوند. با توجه به نگرش افراد نسبت به مسائل جراحی در دندان پزشکی (استرس، نگرانی، درد) و عوارض پس از جراحی دندان های عقل نهفته (درد، تورم و محدودیت حرکت فک)، بیماران از جراحی این دندان ها اجتناب می کنند و گاهی اجتناب از جراحی به ایجاد عوارض غیر قابل جبران منجر می شود. جراحی دندان های عقل نهفته اغلب به ناراحتی بیماران و بازماندن از کارهای روزمره منجر می شود.^(۱۴) یکی از روش های موثر کاهش تورم در جراحی دهان استفاده از درن (Drain) است.^(۱۵) سالیسیلات ها، داروهای ضد التهابی غیر استروئیدی (NSAIDS)، مخدراها و کورتیکوستروئیدها از جمله عوامل دارویی موثر در کاهش عوارض ناشی از جراحی هستند.^(۱۶) در این میان کورتیکوستروئیدها موفق تر و دارای قابلیت بیشتر هستند.^(۱۷) کورتیکوستروئیدها با مهار آنزیم فسفولیپاز A₂ از آزاد شدن اسید آراشیدونیک و تولید پروستاگلاندین، لکوتريین و ترکیب های وابسته جلوگیری می کنند و با تثیت غشاء سلول های آندوتلیال و کاهش انسیاط و قابلیت نفوذناپذیری عروق، به کاهش التهاب، ادم و درد منجر می شوند.^(۱۸)

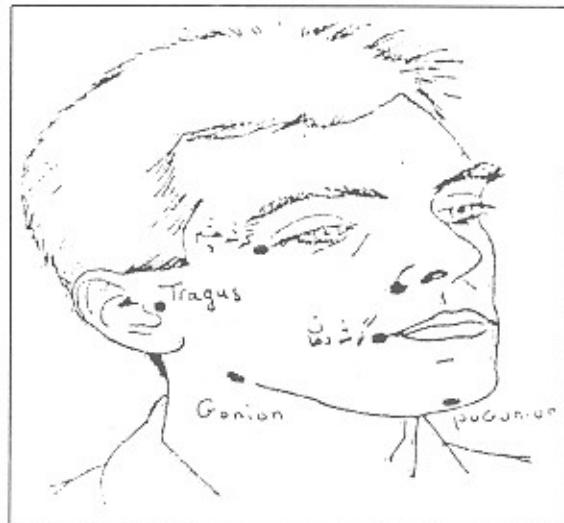
روش دوم اندازه گیری تورم از راه گرفتن اسلايد از تمام رخ بیمار بود. بدین صورت که در روزهای ۱، ۲ و ۳ بعد از عمل جراحی، اسلايد تهیه شده از تمام رخ بیمار را در دستگاه اسلايد قرار داده و تصویر چهره بیمار روی دیوار انداخته می شد. سپس کاغذ شترنجی میلی متری روی تصویر بیمار قرار داده و خطی که نمایان گر خط وسط چهره بیمار بود بر روی صفحه شترنجی رسم می شد. این خط از نقطه نازیون (محل اتصال استخوان بینی به استخوان پیشانی) و پوگونیون بافت نرم عبور می کرد و خطی عمود بر این خط به طوری که از دو گوشه دهان عبور کند روی صفحه مورد نظر رسم می شد. آن گاه از تلاقی دو خط مذکور زوایای ۲۰ و ۳۰ درجه استخراج می شد(شکل شماره ۲).



شکل ۲- اندازه گیری تورم به روش گرفتن اسلايد از تمام رخ بیمار

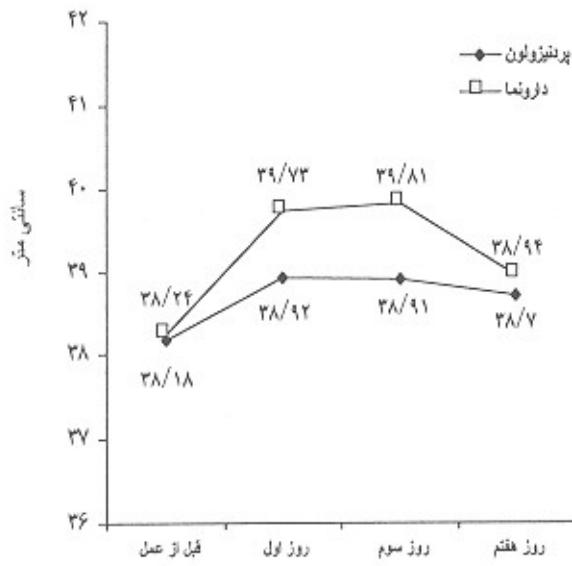
مجموع طول خطوط OP, OI, OH, OD محاسبه می شد. برای ارزیابی تورم از روش نسبی استفاده شد، بدین صورت که سعی شد از یک نشانه ثابت که قبل و بعد از جراحی در چهره بیمار تغییری نمی کند استفاده شود. گوشه های داخلی چشم یکی از این نشانه ها است و می توان گفت که قبل و بعد از جراحی فاصله دو گوشه

تجویز شد که هر ۶ ساعت یک عدد مصرف نمایند. اولین دوز مصرفی این قرص قبل از برطرف شدن بی حسی ناحیه تحت عمل جراحی تجویز شد. بیماران مجاز بودند بعد از اتمام ۶ قرص، تا زمانی که درد ناحیه از بین برود هر ۶ ساعت مصرف دارو را ادامه دهند. سپس تعداد قرص های ضد درد مصرف شده در روزهای ۱، ۲ و ۳ پس از جراحی در هر دو سمت ثبت و مقایسه شدند. تمام جراحی ها توسط یک جراح و یک کمک جراح و با وسایل یکسان انجام شد. اندازه گیری ها و ارزیابی ها قبل از جراحی و روزهای ۱، ۲ و ۳ بعد از جراحی انجام شد. تورم صورت با دو روش ارزیابی شد: یکی روش بالینی (tape measurement) بود که در چهره بیمار از پنج نقطه وسط تراگوس، گونیون نسج نرم، گوشه دهان، پوگونیون نسج نرم و گوشه خارجی چشم استفاده شد و سه خطی که بر اساس این نقاط اندازه گیری و ثبت شدند عبارت بودند از: تراگوس به پوگونیون، گوشه خارجی چشم به گونیون و تراگوس به گوشه دهان. اختلاف مجموع اندازه های این سه خط قبل و بعد از جراحی نشان دهنده مقدار تورم صورت بیمار در همان روز بود (۱۸ و ۱۹ و ۲۰) (شکل شماره ۱).



شکل ۱- اندازه گیری تورم به روش بالینی

نمودار ۱- مقایسه میانگین اندازه صورت قبل از جراحی و در روزهای ۱، ۳ و ۷ پس از جراحی در طرف شاهد و مورد آزمایش



مقایسه تورم در روزهای ۱، ۳ و ۷ نشان داد که اختلاف تورم روزهای ۱ و ۳ در طرف مورد آزمایش از نظر آماری معنی دار نبود، ولی در روزهای ۱ و ۷ معنی دار بود ($P=0.017$). در طرف شاهد اختلاف تورم روزهای ۱ و ۷ و نیز ۳ و ۷ کاملاً معنی دار بود ($P=0.0002$) و ($P=0.0001$). در طرف مورد آزمایش بیشترین مقدار تورم در روز اول و کمترین آن در روز هفتم و در طرف شاهد بیشترین مقدار تورم در روز سوم و کمترین آن در روز هفتم پس از عمل بود (جدول شماره ۱).

در این روش پردنیزولون باعث کاهش تورم به میزان $56/8$ درصد در روز اول، $58/7$ درصد در روز سوم و $39/4$ درصد در روز هفتم شد. در کل پردنیزولون باعث کاهش $52/6$ درصد از تورم صورت شد.

داخلی چشم ثابت است (فاصله بین دو گوشه چشم = MN). سپس نسبت مجموع طول خطوط به طول خط MN محاسبه شد:

این کار در اسلامیدهای قبل از عمل و روزهای ۱، ۳ و ۷ انجام شد و با مقایسه اعداد به دست آمده، مقدار تورم صورت به دست آمد.^(۱۶) جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات از آزمون ضریب همبستگی و paired t استفاده شد.

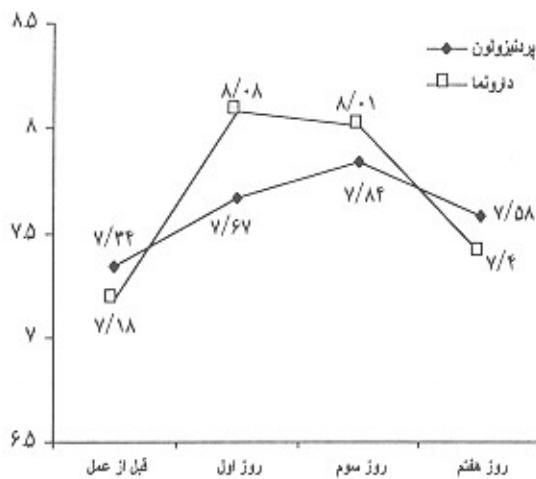
۵ یافته ها :

در جراحی طرف مورد آزمایش بین تورم و مدت زمان کل جراحی ارتباط معنی داری وجود نداشت، ولی بین زمان کل جراحی و تعداد قرص های ضد درد مصرفی ارتباط معنی دار وجود داشت ($P=0.21$). در جراحی طرف شاهد بین تورم و مدت زمان کل جراحی ارتباط معنی داری وجود نداشت، ولی بین تعداد قرص های ضد درد مصرفی تا روز هفتم و مدت زمان کل جراحی ارتباط معنی دار وجود داشت ($P=0.006$).

میانگین مدت زمان عمل جراحی از شروع برش تا اتمام بخیه زدن در طرف آزمایش $25/69 \pm 10/28$ دقیقه و در طرف شاهد $11/53 \pm 20/5$ دقیقه و این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود ($P=0.04$).

در اندازه گیری تورم به روش بالینی، میانگین تورم صورت در روز اول بعد جراحی در طرف مورد آزمایش و شاهد به ترتیب $0/29 \pm 0/68$ و $0/77 \pm 0/55$ سانتی متر بود که این اختلاف از نظر آماری کاملاً معنی دار بود ($P=0$). این میزان برای روز سوم بعد از جراحی به ترتیب $0/27 \pm 0/76$ و $0/7 \pm 0/63$ سانتی متر بود و این اختلاف نیز معنی دار بود ($P=0$) (نمودار شماره ۱).

نمودار ۲- مقایسه میانگین نسبت اندازه صورت به فاصله دو گوشه داخلی چشم قبل از جراحی و روزهای ۱، ۳ و ۷ پس از جراحی در طرف شاهد و مورد آزمایش



میانگین تعداد قرص‌های ایبوپروفن مصرف شده تا روز سوم در طرف مورد آزمایش $1/24 \pm 1/24$ عدد و در طرف شاهد $1/48 \pm 1/25$ عدد و این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود ($P=0.01$). این ارقام تا روز هفتم در سمت آزمایش $3/01 \pm 3/44$ عدد و در سمت شاهد $9/75 \pm 8/19$ عدد و این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود ($P=0.04$).

بحث و نتیجه گیری :

در این مطالعه پردنیزولون باعث کاهش $52/6$ درصد از تورم صورت و کاهش تعداد قرص‌های خد درد مصرفی تا روز هفتم بود.

در مطالعه‌ای با استفاده از ۴ میلی گرم دگزامتاژون در سمت آزمایش و دکادرن فسفات در سمت شاهد با استفاده از روش فتوگرافی، مشخص شد که تجویز استروتید باعث کاهش تورم در روز دوم بعد از جراحی به

جدول ۱- مقایسه مقدار تورم صورت بیماران (سانتی متر) در روزهای ۱، ۳ و ۷ بعد از جراحی در سمت شاهد و آزمایش

شماره بیماران	سمت شاهد			سمت مورد آزمایش		
	روز هفتم	روز سوم	روز اول	روز هفتم	روز سوم	روز اول
۱	۱/۷۲	۲/۱	۲	۱/۵۶	-۰/۷۶	۱/۳۶
۲	۲/۱۷	۲/۱	۱/۵۷	-۰/۸۴	-۰/۳۶	-۰/۳۶
۳	-۰/۵۲	۱/۷۲	۱/۸	-۰/۹۶	-۰/۸۸	-۰/۹۸
۴	-۰/۵۲	۱/۱۲	-۰/۵۷	-	-۰/۳	-۰/۳
۵	۱/۷۷	۲/۱۶	۲/۱۲	-۰/۹۴	-۰/۴	-۰/۵۸
۶	-۰/۶۷	۲/۱۷	۱/۷۲	-۰/۲۴	-۰/۵۲	-۰/۲۴
۷	۱/۱۲	۱/۷۲	۱/۵۸	-۰/۲۴	-۰/۵۶	۱/۲۸
۸	-۰/۳	-۰/۵۲	-۰/۶	-۰/۱۸	-۰/۲۸	-۰/۶
۹	-۰/۳	-۰/۳۷	۱/۱۲	-۰/۶۴	-۰/۲۸	-۰/۲
۱۰	-۰/۳۷	۲/۱۷	۲/۱۲	-۰/۲۸	-۰/۸۸	۱/۰۸
۱۱	-۰/۶	۲/۱۷	۱/۶۵	-۰/۸	-۰/۰۸	-۰/۸۸
۱۲	-۰/۸۲	۱/۰۵	-۰/۴۵	-۰/۴	-۰/۶۸	-۰/۴
۱۳	-۰/۳	۱/۶۵	۱/۵۷	-۰/۸	-۰/۸۸	-۰/۶۴
۱۴	-۰/۹۲	۱/۸	۱/۹۵	-۰/۷۶	-۰/۸۸	-۰/۸۸
۱۵	-۰/۶۷	۱/۲	۱/۰۵	-۰/۰۴	-۰/۷۲	-۰/۲۸
۱۶	-۰/۰۳	-۰/۵۲	-۰/۳۷	-۰/۰۴	-۰/۸۸	-۰/۲۶

با استفاده از روش اسلاید، در سمت آزمایش اختلاف تورم روزهای یکم و سوم و اختلاف روزهای یکم و هفتم معنی دار نبود، ولی اختلاف روزهای سوم و هفتم معنی دار بود ($P=0.009$). در سمت آزمایش بیش ترین مقدار تورم در روز سوم و کمترین مقدار در روز هفتم و در سمت شاهد بیش ترین مقدار تورم در روز اول و کمترین مقدار تورم در روز هفتم پس از عمل بود. در روش اسلاید پردنیزولون در روز هفتم موجب کاهش تورم نشد، ولی در روز اول $52/2$ درصد و در روز سوم $37/7$ درصد تورم را کاهش داد. نتایج بیان گر این امر بود که جهت ارزیابی تورم صورت پس از جراحی، روش بالینی دقیق‌تر از روش اسلاید است (نمودار شماره ۲).

در تحقیق حاضر در اندازه گیری تورم با استفاده از روش اسالاید مشاهده شد که در سمت آزمایش پردنیزولون در روز هفتم موجب کاهش تورم نشد، در روز اول ۵۲/۲ درصد و در روز سوم ۲۷/۷ درصد تورم را کاهش داد. عدم دقت روش اسالاید و این که تصویر اسالاید فقط در دو بعد قابل اندازه گیری است، سبب شد که نتایج به دست آمده در روش اسالاید نسبت به روش اندازه گیری بالینی معنی دار نباشد.

در مطالعه پدرسون طی ۴۸ ساعت پس از جراحی، گروه مورد آزمایش در مقایسه با گروه کنترل ۳۷ درصد و در هفته اول ۳۰ درصد کاهش در مصرف قرص های ضد درد را نشان دادند.^(۱۵) در مطالعه فرولیخ نیز یک کاهش ۳۷ درصد در مصرف قرص های ضد درد در گروه مطالعه در مقایسه با گروه شاهد گزارش شد.^(۱۶) در تحقیق حاضر طویل شدن زمان جراحی باعث افزایش تعداد قرص های ایوبپروفن مصرفی تا روز هفتم می شود و لذا بین شدت درد پس از جراحی و افزایش زمان عمل جراحی هم در طرف شاهد و هم در سمت آزمایش ارتباط معنی داری وجود داشت، ولی تورم با طول عمل جراحی ارتباط معنی داری را نشان نداد. از طرفی تعداد قرص های ایوبپروفن مصرفی تا روز سوم در طرف آزمایش ۶/۰۶ قرص و در طرف شاهد ۷/۲۵ قرص بود. در ضمن در جراحی طرف آزمایش بیماران از روز سوم تا هفتم به طور میانگین ۱/۳۸ عدد ولی در طرف شاهد ۲/۵ عدد ایوبپروفن مصرف کردند.

به هر حال پردنیزولون اثر قابل توجهی در کاهش میزان تورم و تعداد قرص های ضد درد مصرفی پس از جراحی دندان عقل نهفته دارد و در صورتی که مصرف

میزان ۳۵ درصد شده است.^(۱۵) در مطالعه دیگر با استفاده از ۴ میلی گرم دگراماتازون عنوان شد که تورم در مقایسه با بیماران گروه شاهد بسیار کمتر بوده است.^(۱۶)

در یک مطالعه دو سوکور با استفاده از دگراماتازون خوارکی (۶ میلی گرم، ۱۲ ساعت قبل و ۱۲ ساعت بعد) با استفاده از دو روش بالینی و gaugeجهت بررسی تورم، در روش اول ۵۴ درصد و در روش دوم ۴۶ درصد کاهش تورم در روز اول گزارش شد که برای روز سوم این میزان برای روش اول ۳۱/۵ درصد و برای روش دوم ۱۶/۵ درصد بود. در روز هفتم هیچ اختلاف قابل ملاحظه ای بین دو گروه در دو روش فوق وجود نداشت.^(۱۷)

^(۱۹) در مطالعه دیگری با استفاده از دگراماتازون، در مجموع ۷۶ درصد بیماران در پاسخ به سوالی که بعد از جراحی دوم از آنها شد، درمان با دگراماتازون را ترجیح دادند.^(۱۷)

با توجه به این که اثرات پردنیزولون به علت متابولیزه شدن تا روز هفتم کاهش پیدا می کند، این مسئله احتمالاً می تواند توجیه کننده کاهش ۳۹/۴ درصدی تورم در روز هفتم باشد. در مطالعه دیگر توسط شولتز و همکاران با استفاده از روش اندازه گیری بالینی و به کار بردن متیل پردنیزولون و کپسول لاکتوز به عنوان دارونما به این نتیجه رسیدند که گروه آزمایش در روز اول ۵۸ درصد و در روز سوم ۲۶/۵ درصد دچار کاهش تورم در مقایسه با گروه شاهد شد.^(۱۸) با توجه به این که متیل پردنیزولون اثرات ضد التهابی قوی تری نسبت به پردنیزولون دارد، می توان اختلاف بین دو عدد به دست آمده در تحقیق حاضر و تحقیق شولتز را توضیح داد.

- 9.Hugoson A, Kugelberg CF. The prevalence of third molars in a Swedish population, an epidemiological study. *Community Dent Health* 1988; 5: 121-38
- 10.Lcdr Edward A, Neupert Lcd, jess W, Lee christine B, philput LCDR, Gordon John R. Evaluation of dexamethasone for reduction of post surgical sequelae of third molar removal. *J Oral Maxillofac Surg* 1992; 50: 1177-82
- 11.Michael T, Montogomery James P Hogg, David L Robers, Spencer W Redding. The use of glucocorticosteroid to lessen the inflammatory sequelae following third molar surgery. *J Oral Maxillofac Surg* 1990; 48: 179-87
- 12.Murtomaa H, Turtola L, Ylipaavaniemi P, Rytomaa L. Status of the third molars in the 20 to 21 year old Finnish university population *J Am Coll Health* 1985; 34:127-9
- 13.Neupert E A, lee W. Evaluation of dexamethasone for reduction of post surgical sequelae of third molar removal. *J Oral Maxillofac Surg* 1990; 50: 1177-82
- 14.Pedersen Anne. Interrelation of complaints after removal of impacted mandibular third molars. *Int J Oral Surg* 1985; 14: 241-4
- 15.Pedersen Anne. Decardron phosphate in the relief of complaints after third molars surgery. *Int J Oral Surg* 1985; 14: 235-40
- 16.Ross Berain, Hollander O. The effect of methylprednisolone on pain, trismus and swelling after removal of third molares. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol* 1986; 67: 134-8
- 17.Schezeisen R, Frolich I C. Prevention of postoperative swelling and pain by

کورتیکوستروئید برای بیمار منع نداشته باشد، استفاده از آن در جراحی های داخل دهان به خصوص جراحی دندان عقل نهفته توصیه می شود.

سپاسگزاری :

بدین وسیله از همکاری آقایان دکتر ظفرآسوده و رنجپور قدردانی می شود.

مراجع :

- 1.Bhaskar SN. *Orban's oral histology and embrionology*. 11sted, Saintlouis, Mosby,1991, 1-27
- 2.Clark, Brater, johnson. *Goth's medical pharmacology*. 14th ed, Saintlouis, Mosby, 1996, 527-70
- 3.Craig CR.*Modern pharmacology*. 3rd ed, Boston, Little Brown, 1990, 570-90, 850-72, 993-1002
- 4.Dachi SF, Howell FV. Exodontia, a survery of 3874 routine full-mouth radiographs. A study of impacted teeth. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol* 1961; 14: 1165-9
- 5.Ethag M, Coghlan K, Chrismas P, Harvey W, Harris M. The anti-inflammatory effects of dexamethasone and therapeutic ultrasound oral surgery. *Br J Oral and Maxillofac Surg* 1985; 23: 11-23
- 6.Girdler NM. The unpredictability of impacted third molar development. *Br Dent J* 1990; 10: 92
- 7.Greebe R B, Tuinzing D B. Amsterdam, the Netherlands : glucocorticoid and oral medicine. *J Oral pathol* 1984; 13: 1-15
- 8.Groffiy HH. *Minpr oral surgery*. 2nd ed, Bristol, Wright, 1971, 187-93

- dexamethasone after operative removal of impacted third molar teeth. Eur J Clin pharmacol 1993; 44: 275-7
- 18.Schulteze S, Mosgau R, Schmelzeisen J Frolich C, schmele H. Use of the Ibuprofen and methylprednisolone for the prevention of pain, swelling after removal of impacted third molars. J Oral Maxillofac Surg 1995; 3: 2-7
- 19.Seigfieddj schaberg, Charles B stuller, edwalds S M. Effects of methyl prednisolone on swelling after orthognathic surgery. J Oral Maxillofac Surg 1984; 42: 356-61
- 20.Skjelbred P, lokken P. Postoperative pain and inflammatory reaction reduced by injection of a cortiosteroid. Eur J Clin Pharmacol 1982; 21: 391-6